

„Istarska Rijec“

glasi svakog četvrtka invece. svakog drugog četvrtka donasa... (transcription of the first column of text)

ISTARSKA RIJEC

Tjednik za pouku, gospodarstvo i politiku Istarskog naroda.

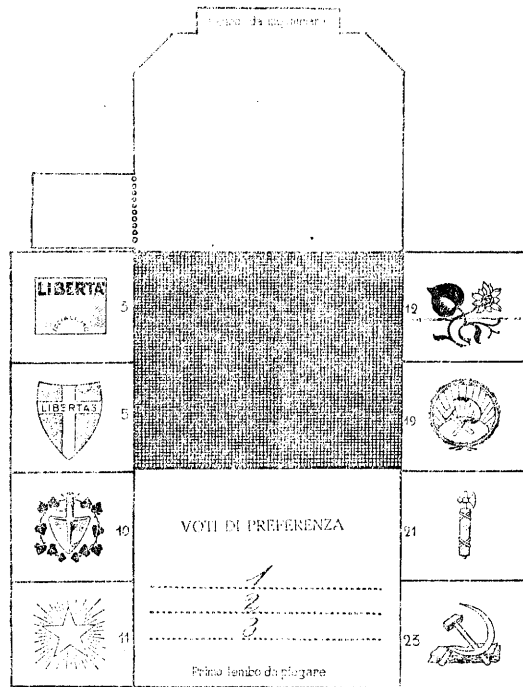
„Stogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari.“ — Narodna poslovica.

Oglašite stoje 4 lira za svaki centimeter visine i sirini u visno, a stupca. Za više kratko uvjeste daje se znatno popusta... (transcription of the ad text)

Convivenza

Convivere znači — živjeti zajedno. O čudu i riječ convivenza. Italijani spominju tu riječ vrlo često. Osobito ovuda... (transcription of the Convivenza article)

Unutrašnjost glasovnice

iza kako je izbornik povukao crtu preko našeg izbornog znaka i napisao prednosne (preferenčne) glasove.

Na seljak umuje od prilike ovako: Oni (t. j. Italijani) govore nam, da treba a njima da živimo u ljubavi i prijateljstvu. Oni nam u svojim novinama i druckije poručuju, da se ne tudimo od njih, već da njim dodjemo bliže, da se bolje upoznamo... (transcription of the Convivenza article)

Pa dobro: naši su i to pokušali. Prije tri godine poslao je naš narod u rimski Parlament nekoliko svojih vrijednih ljudi i rekao im je ovo: Podžite bračo u kraljevski Rim; gledajte, da dodjete što bliže ministarima i drugo, da podložite što bliže gospodi pa im recite, da mi smo, evo, i mi tu. Recite im, da mi ne pitamo, nego da nam se da ono što smo imali; da nam se postuje naš jezik u školama, u crkvama, na sudovima, jednom riječi, da nam se dade prilike, da možemo živjeti našim narodnim životom.

Ali naš narod nije izgubio vjeru ni nadu, da bi moglo doći do nekevo poštene convivenze. Naš se narod često sastaje s Italijanima, kod raznih urada, kod plaćanja poreza, carine, i raznih drugih taksa. Sastaje se i u crkvi i u ulici, njegova djeca žive zajedno s italijanskim djecom u kasarnama, na ratnim ladjama, u Tripolisu, u Abesiniji, svuda su isprepleteni jedni i drugi, pa misli narod u svojoj glavi: — Gle, kad možemo da se nalazimo zajedno na tolikim i tolikim mjestima, zašto ne bi i nekoliko naših poslanika moglo da se nađe zajedno s poslanicima italijanskim u Rimu, u Parlamentu? To bi bila prava convivenza, a put u tu convivenzu vodi baš kroz rimski Parlament.

I narod hoće opet da pošalje nekoliko svojih ljudi u rimski Parlament. Ti poslanici ne idu onamo, da smetaju ni Parlamentu ni vladi, oni idu onamo, da budu vladi na ruku u svim pitanjima, koja se tiču naroda našega.

G. ministar Predsjednik Mussolini, kao najpametniji Italijanac, uvjerio se i sam, da je to najbolji put do convivenze, pa je našim kandidatima obeačio najveću zaštitu.

To je dobar znak, a bit će još kudikamo bolji, ako se budu svi njegovi podređenji, i oni na odgovornim i oni na neodgovornim mjestima držali strog njegovan naputaka, to jest, ako budu poštenu i pravdom proveli ove izborne.

Inače, neka nam i ne govore o convivenzi i neka ne okrivljuju nas, ako do nje ne dodje.

IZBORNI SASTANCI.

U ova tri dana, 27., 28. i 29. o. m. nalazio se naš kandidat gosp. dr. Stanger na Labinjštini i držao po raznim selima izborne sastanke.

Naši izborni sastanci po Istri

Nedjelja, dne 23. marta bila je za mnoge krajeve u Istri dan veselja i radosti. Tog se je name dana držalo više izbornih sastanaka... (transcription of the Baderna section)

ZABREZANI.

Kod crkvice Sv. Ivana i Pavla u Zabrezanima, na Pazinskom Polju, sakupio se izba sveće mise lijepi broj od 800 ljudi. Usprkos zlom vremenu došli je na sastanak mlado i staro, sve što još naški osjeća. Sastanak je bio uređen u 9 sati, ali zbog slabog puta stigao je dr. Wilfan na taj sastanak tek pred 10 sati. Narod je sa nestrepnjem čekao dolazak dra. Wilfana. Svi su stajali oko crkvice, a kraljeva bila su dva kamiona sa karabinierima... (transcription of the Zabrezani section)

Idimo poštenim putem, jer poštenje i pravdom moraju pobijediti.

Kad je dr. Wilfan svršio govoriti iz stoline i stoline grla podigli su se urnebesni poklici „živ!“

Zatim je preuzeo riječ g. Zanchi iz Pazina, koji je govorio u ime fašističke stranke. Pozivao je sumišljenike fašizma neka glasuju za fašističku stranku, jer tko nije uz vladu, ne može ništa od vitade da dobije, dr. Wilfan je tenelno pošao njegove izjave, a narod je ponovno klicao „živ!“ živio dr. Wilfan!

Dr. Wilfan su je još pozdravio s predstavnicima pojedinih sela, ali nije mogao dugo da ostane, jer je oduh zatim imao sastanak u Baderni.

Fašistička milica i karabinieri su se za vrijeme sastanka korektno i dostojanstveno vladali.

BADERNA.

Već desetak godina nije Baderna vidila takvog mnoštva ljudi kao 23. marta. Preko 1500 sve sanitih ozbiljnih muskaraca sakupilo se pred badernim crkvom. Bili su iz svih sela prostrane porečke općine, iz tinjanske općine, iz Vrsara, Sv. Lovreča, Funtane, iz Višnjana i dio vižnadske općine. Posebno moramo spomenuti naše divne Karinarce, koji su od onakih dalekih sela došli u Badernu, kao što prije dvije sedmice u Zmini.

Kad je dr. Wilfan došao pod starodrevnu tokulju, gdje je držao govor, moro naroda okupilo se oko njega. On je najprije lijepo pučki rastumačio novi izborni zakon i način glasanja i odavanja preferenčnih glasova. Zatim je obrazložio naša mi nastupamo sa svojim kandidatskom listom i kako svaki javni i Slovecan mora da glasuje za kandidate svoje krvi, koji jedini razumiju naše narodne potrebe. Ne vodi nas nikakva mržnja proti našim suzemljancima italijanske narodnosti. Među jednim i drugim mora da zavlađa ljubav i zajedničko naslojanje ove naše divne Istre. Ljubav i međusobno uvježavanje nek vlada među nama. Nek nam daju ono što nam pripada kao narodnoj manjini u ovoj kulturnoj i slobodnoj državi, pa će i naš rad biti na korist države i mi ćemo se uvjek pokazati kao pravi zadovoljni državljani. Idište smiela 6. aprila na izbor! Sam Mussolini nam je izjavio, da će izibori proći bez nasilja. Ne dajte se zavarrati primamljivim obećanjima raznih stranaka. Ovdje agitira jedna stranka, koja govora naše ljude, nek glasuju za njegzine kandidate, jer da će tada doći republika, da ne će biti vojnika i niti će se plaćati poreza. Ta je stranka imala dosada 6 poslanika u par-

lamentu. Zar oni mogu promijeniti ustroj države? Bilo bi ludo, da bismo mi zahtjevali, da u Italiji bude republika, kad ogromna većina Italijana hoće monarhiju. Nema republike, u kojoj nema vojnika, pače su danas republike još više militarističke nego monarhije. U kojoj se pak republici ne plaćaju porezi? Nama kao Slavenima ne ostaje nego da glasujemo za naš znak: lipovu grančicu i ruuolitu. Poštenu ćemo ići na biralište i pokazat ćemo, da smo jak i značajan narod. Po tome će nas suditi i Italijani i ako mi svi učinimo svoju narodnu dužnost, ako nitko ne ostane na dan izbora kod kuće, naši poštenji suzemljaci će uvidjeti, da smo poštenji i značajniji.

Ljudi su pomlivo pratili govornika i onaj silni, gromki „živ!“ izrazio je njihovo oduševljenje i ljubav do dra. Wilfana. I prisutni fašisti su izrazili svoje poštovanje dru. Wilfanu za onakav govor. U Baderni je dr. Wilfan ostao do 4 sata poslije podne, gdje se razgovarao sa ljudima, Zatim se je odvezao u Ferencu kod Vizinada.

FERENCI.

Ovdje je bio sastanak ujutro, gdje su govorili dr. Alirko Vratović i g. Joso Puhali. Ljudi su bili ušućeni, kad su poslije podne vidili u svojoj sredini dra. Wilfana, koji im je kratkim oduševljenim govorom ulio u srce onu utjehu i nadu, kao što oni sami osjećaju.

ROKOTOLE.

Oko 5 sati vozio se dr. Wilfan mimo Rokotola, pa i tu ga je čekalo ugodno iznenađenje. Premda sastanak nije bio urećen, narod se je sakupio i molio dra. Wilfana da kazoži njemu naše vrine, već nekakvim drugim sredom (2, 4, 6). Narod je bio tom agitacionom govorom. Dr. Wilfan im je rastumačio način glasanja i naše stanovište prama vladinoj stranci. Već je zatamnilo, kad je dr. Wilfan svršio svoj govor. Narod ga nije puštao od sebe, svatko je htio da barmen jednom riječi razgovori s njime. Oduševljeniji nije bilo ni konca ni kraja.

KAROJBA.

Dok je dr. Wilfan govorio u Rokotolama, sakupio se je narod u Karoju, da bi i oni čuli našeg dosadašnjeg poslanika i vodju. Zelim su to tim više, što je istog dana u jutro bio lamo već jedan sastanak na kom je govorio dr. Besuckaj, ali su nekoi smutljivci na ujutrajšem sastanku nagovarali ljude, da ne daju preferenčne glasove onako, kao što smo se složili i kao što pisu naše vrine, već nekakvim drugim sredom (2, 4, 6). Narod je bio tom agitacionom govorom. Dr. Wilfan im je rastumačio način glasanja i naše stanovište prama vladinoj stranci. Već je zatamnilo, kad je dr. Wilfan svršio svoj govor. Narod ga nije puštao od sebe, svatko je htio da barmen jednom riječi razgovori s njime. Oduševljeniji nije bilo ni konca ni kraja.

Istog dana je dr. Stanger držao dva uspjela sastanka na Buzetini i to u Prčanima i Sv. Martinu, o kojima smo već pisali.

U sjevernom dijelu Istre držao je dr. Mikuletić tri sastanka i to u Starodu, Munčama i Zejanama, dr. Ferluga u Jelovcima, Vodčama i Goleu, notar Kraigher u Lipi kod Jejsana, Novokračini i Rupi.

Dne 25. ovi mi bili su izborni sastanci u Trsteniku, Dekanima i na Vrozkcu.

DOPISI

IZ FUSKULINA.

Neumljiva smrt zavrila je u crnu poznatog našeg roditelja, pokojnika Istara od Jurkovića; dne 15. tekućeg m. blago zaspala u Gospodinu njegova supruga Ana rođ. Vlahović iz Funtane još u snažnoj dobi od 46 godina i to iza prilično duge i teške bolesti, koju je snasla Juhovom strpljivošću do zadnjeg časa. Pokojnica bila je objubljena od svih, koji su je poznavali i zbog njezine ljubavi i dobroti sret. Bila dobra, uredna i skrbna gazdarica, radina kao pečla, milostivoj srca prama svakomu, a osobito pak napram sirotama, pa nije čudo što je prigodom njenog pogreba koji je slijedio dne 17. tek, dohrlilo mnogo naroda i obližnjih sela, a da ijoj takava zadnja počast i da otprate njezine smrtne ostanke do zadnjeg poćika.

Svatiljiva ješ dakle bol i tuga, što je zaokupila srce našeg plemenitog Južna, zbog gubika takve supruge. Ostao je sam kao kувкаvicu polomljenog krila. Ono: bila ti laka domaća gđura a ti se Sveviniemo molit da tvomu ozaloženom suprugu u čitavom našem mućenićkom narodu dade utjehu i ublaži bol.

IZ POLJANA.

Izborni sastanak.

U srijedu u večer posjetio nas je naš kandidat g. dr. Stanger. U trena okolo sabralo mnogo ljudi do stoline južni, koji su svi oduševljeno slijedili svoga dosadašnjeg poslanika i na koncu njegova lijepog razlaganja odobravalu mu burno. Svi su dali svoj mušku riječ, da će dne 6. aprila otići na biralište i svude izvršiti svoju narodnu dužnost. Njihov primjer alitić će u uvjeriti smo, i oni koji radi odajnosti i zla vremena nisu mogli da prisustvuju onom doista vrlo lijepom i uspjelom sastanku.

Luca i Mara.

Mara: Bože moj dragi, kuda nam oni naši mušketari?... Na, već su četiri dni, da ih ni doma.

Luca: Pusti ih, neka tepezu. To njim je i dužnost. Sada su izbori, a ki će narodu dopovedet, sve će te potrebe, ako ne će oni dva, ki se va to razumeju?

Mara: Lahko j' za tvojska Jurinu. On je hrosnat, jak i krepak, kako i gorina. Ma on moj brižan Franiua — ni ga će ni videt. Slab je i nemočan, pak me je strah, da mu će bude.

Luca: A ti ga stavi lepo va salanuru, ale pak va kapiu, neka ti se kisa. Samo ga ti lepo viečaj j' glad, pak ćeš videt, kako će ti vanka prit! Koliko put sam ti rekla: Mare, tiraj muža vanka, neka otdrno, zač nijedan ne zna, ča mora jutra bit. Videli smo ih svakakoveh — i još moremo. Zato nikakovega straha na se — nego kurajo i kurajo! Ti znaš, kada je pred jedno sedamedeset let bila ovuda kolera. Onputa je va našem selu umrlo sedamedeset i pet ljudi. Od teh je umrl jedan sâm od kolera, a sedamedeset i četiri od straha. Strah je za zeca, a ne za čoveka!

Mara: Ter ja ti ne govorim, da me je strah, ja se samo bojim —

Luca: Ti se samo bojiš, da ti mužu matičina ne naškodi. Zato biš otela, da ti j' doma. Sram te bilo, ter te bilof Pak ti da si ženska! Pogledaj malo one Talijanki za grad! Si ih videla nedelju va onch crneh stomanjah? One se ne boje — pak zač čimio se mi bale? Istina, s onemi z grada su karabinieri, a mi — ni smo same. Ma neka jel ja se svejedno ne bojim, i ako ne nosim crnu stomanju. Ja nosim stomanju, ku sam pnrnela z mojom dotum, stomanju od domaćega platna, belu i čistu, kako mi je bela i čista i mi je slaviska duša...

Ja — puli mane se ne pita, koga kolora je stomanja, je i crna al bela, nego se pita, kakovo je srce pod stomanjom — a moje srce ne pozna straha. Si me razumela?

Mara: Ma čekaj malo, Luce. Ti si kako i tvoj muž: ne puslito čoveka govorit...

Luca: Mi nisimo krivi, da smo ovakovi. Mi nisimo krivi, da nimamo dlaki na zafke. Pull nas — ča j' na sreću to je i na zafke. Ja nijednom ne sporam, ča mu imam reč. Kada j' bila čera, a aprofficitio ni nis davalu, ja sam šla kapitanu, i da si ga videla, kako su mu se pred manum tresle one njegove beliskave bragešil i to sa svem tem da nisam na sebe imela stomanju od nikakovega kotura, nego samo belu, kakovu i sada nosim. A si bila neki dan dole na place, kada sam se lajala s onem nekim njihovom Kontraditorijom?

Mara: Kada j' ti bilo?

Luca: Pred tri dni. Sla sam nek kupit i tamo pod lonokom našla sam jedno tri četire susedi, ki se va razgovarale od izborni. Ja sam stala i neko sam vreme poslušala, ča govore. Pepica Drnuličeva je rekla, da ona ne će pustit muža na balotacijni, zač da ne bi otela, da mu se ča teraju. Ja sam se valj i zamerala va razgovor i rekla sam Pepice, da je Ministar Mussolini dal musku besedu, da va ovut ne će se nijednom ni dogodit. Za tem sam se podbočila onako, kako ono ja unem, pak sam njoj zapivala: — Čuješ, Pepica. Tvoj muž je bil mornar, i ja se lepo spašamečim, da su se tri brodi na keh je on bil ukrcan, razbili i potopili. Svaki put je zjhabil robu i sve ča j' sobum imel i komeč da je glavu skupalil. Kad mu se j' prvi put nesreća dogodila, neki su misleli, da mu se ča poč na mrtu. Ma je valj, i na sve ono ča, nego i drugi i četiri put. Zač ga nisi onputa termela doma? A, recit zač si ga pustila, da gre sopet

z glavom va torbe? Ja ču ti re: ti si ga pustila, zač si se bala, da mu će ti ki rekal, da je od straha doma ostal i da se od straha skriva kako i kunelil. Tako i sada. Svaka žena, ka malo držu do svoje časti, ka se ne slisče od straha kako kakova mumijsa, ona će nedelju, dva na aprila, na svomomu mužu: — Hodi ti lepo tamo, kamo gredu i drugi.

Mara: Ja, ma još mi nisi povedela, ča j' ti bilo z onem nekim Kontraditorijom.

Luca: Dokle sam ja susedam onako predikal, prisal nam je bliže jedan njihov va crnoj stomanje i rekla je, da se zove — Kontraditorjo. I valje je pridodal, da neka ne napunjujem onem ženskem glavu, i da jedinji, ki va Italije nek valjaju — to da su fašisti, a sve drugo, da je nis, i da bi naši muži najbolje storili, da votaju za fašisti, a ne za naši kaad je spomenul naše obrnui se k mane i rekla mi je: — Pitam ja vas, recite mi, ča su vam ti vaši deputati do sada prneli, ale storili? — Ja sam mu odgovorila kako makina: — La ša kosa, snjor Kontraditorjo! Naši nam nisu prneli do sada ni slebra ni zlata, ni piščenan ki cikudali, ni glorioje ni vitorioje, zač ih je bilo malo: samo pet. Ma su sa svem tem neboji storili, ča su mogli. A da vas ja pak malo pitam: Vas je va Kime bilo sto put više nego njih, bili ste tamo tri leta, povejte vi malo mane: ča ste nam pak vi dali? La špeti — ni ghe kontaró sve ča ste nam dali va to vreme. Dunke, vi ste nam dali zakon, ki nam z našeh škoti tira vanku naš zafk, dali ste nam drugi zakon, da se smeno va nijednem učinie, ali na općine ni na sude, govoril naš zafk, dali ste nam treći zakon, da moramo placat na vino, ko nam je va konobe, dali ste nam četriti zakon, ki nam ne pustit, da pečem rokiju, dali ste nam peti zakon, ki daje pravo nekim privatnem ljudem, da pobiraju sištri i da nam stavljaju vele špenđiju, ako valje ne platimo, i još ste nam dali tisuče takovih stvari. La ga kapi? — A dali bite nam ih bili još, da nismo imeli ona dva tri naša čoveka, ki su vas vavek drecali, da teha ne delate nebožem ljudem.

Mara: Rekal mi je, da sam — mala i da imam vrazji zafk. Neke je — mane ni briga. Ča on govori: mane je samo drugo, da sam ja nijemu odbrusila, ča sam mu imela reč.

Mara: Dobro si mu zapivala. U ža sve razumem, samo ne morem razumet za kega se zloveda na me jadis! Ter znaš, da ja ne ču kralit mojemu Franiua, da gre glasovi.

Luca: To ni dosta. Trebe reć: ako ne bi otel, ja ču ga z metlum sitrat, a ako bi bil boljan, ja ču ga na civerah lamo nesit. Tako govore prave Slavjanke.

Mara: Ako bude za potrebu, čemo i to gres? —

Luca: Grem kupit malo kudeji.

Mara: A ča će ti to rabit?

Luca: Napravit ču nekoliko preslic, pak ču ih poslat onem našem muzjakom, ki ne budu otehi poč od straha glasovat.

Mara: Ti si, Luce, celi zlodej, aj si, tako mi sira!

IZ PULJŠTINE.

Izbori su na vratima. Po našim se siromanim selima silno agitira za vladinu listu, obćavljaju medu i mljeko i sve što se va ovakvim selima ne ču prostoro. Pred počet je nedjelje održani izborni sastanak u lijepom mjestancu Medulina. Govorio je učitelj iz Premature. Poslušati su bili: nekoliko kurioznih baba, malo seoske mularije i na prste izbrojeni odrasli muškarci. Istiniti i pravi čovjek ne bijaše nijedan i to nam je najbolja svjedočanstva, jer se prostoro i prostoro osudilo stanoviti od Medulina. A sada k samome govoru, koji je glasio: Sta će učinitii 6 slavenskih poslanika u Rimu proti tolikih stotina fašistovskih. Mi odgovaramo da će za nas ovih 6 učinitii više nego stotine drugih. Ča sa jednostavnih razloga, za drugi potčinje ne će prostoro govoriti, moliti, pitati i braniti naše narodne interese kaošto će to činitii naši poslanici, već protivno i obratno. Dalje je naglasio: Nek se prilikom izbora potkadi, da nije istina, košto se upoće drži i suči, da je Medulin hrvatsko, va velički veći hrvatski mjesto. Erava varosposuditi! Opet i opet priznaje, da smo tu, da smo Hrvati i Slavenci većim dijelom stanovnici tog simpatickog sela. Tako i jeste i nikako drugije, pa upravo zato bijaše vaš sastanak mljohav i mizeran, jer sokolstvo Medulina nije još izumro, a jaka narodna svijest čitave Puljštine pokazet će se 6. aprila.

IZ KANFANARŠTINE.

Pretposlino smo nedjelje došli po običaju u slavni naš grad Kanfanar. Kako smo u predvečerje izbora, to je razumljivo, da se ovim stranim žitkome agitira, te je obzirnom na to bio održan nekakav izborni sastanak u gradu sa strane fašistovske stranke. Naši su ljudi slušali i na svoje veliko čuđo čuli su, gdje im hrvatski narod našu željicu (govori) Čudno je to, da ona narodna želja besilo se da ali si ni jedan od hrvatski govoriča da su te opomenuli, kao da je to kažnjivi čin: desilo se da su za-

strasil i zabranili hrvatski pjevati, zabranili i izbaciti naš jezik iz crkve, škole iz svih ureda a sad najednuput sami oni, koji nam uskraćuju naše pravice, govore javno i glasno hrvatski. Šćavonski. Nije li to nekako sumnjivo? Samo kad se od nas nešto traži, tada se rabi i naš jezik, inače mu nema mjesta. No znači, ovaj kožu, vi toliko zapostavljate i omalozabavljate, taj ne će nasistajati ne da svoja glasa, svoje duše, svoja ponosa. Ta to ste mogli i kod samog sastanka da primjetite i opazite, jer vaš govor i ako je bio hrvatski, to nije bio od srec, te nije ni k sreć isao, pa stoga je narodu ostao posue hladan i neodgodljiv. Mi smo k tomu od zlovoljivosti, čutimo i osjećamo pa čemo za slavensku listu glasovati.

IZ SVETVINČENŠTINE.

Nas narod po starome običaju vrlo zanima i interesira za sudajne izbore i da nam nisu mnoge izborne legitimacije iskazene i da mnogima ista upoć ne falu, to biste svi vidili što smo mi i kolitno nas ima, koji slavenski čutimo i mislimo. No sa svim tim makinačima i prevarama mi smo sigurni, da čemo svi kojnata je omogućeno složiti i braški ispituti dne 6. aprila da se vidi, što i kojim silom, ali i svake hrvatske stranke našim jezik. Kad nas trebaju, kad bi želje da s njima idejno onda ne boj se znadu i oni hrvatski. Prošlu je nedjelju bio nekakav izborni sastanak u gradu, te se gospođa, koja inače preziru i svuda zatiru mihi našu riječ govorila i hrvatski, nagovarajuć naše ljude, da idemo za nje, govoreći nam: Ali, jač braće! Ne će vladii govorit oboj kod slušaca neku nifačnost i neinteres za ono, što nije naše, onda je narodu dokivnu. Zato sam ja, da ste vi takvi, izvrdi Hrvati, ali znašle da čuo je predi fašista, da je šori od samoga vreađi, vi ste kao crni vrag — Hozza! za takve komplementi! Mi nismo protiv ni jednoga, već drzimo svoje i to nikad nikomu nećemo dati, jer čemo i sada za našu stranku glasovati.

IZ VOLGSKOGA.

Izbori. «Sentinella» reće i ostade živa. I ovdje se naš svijet sprema na izbore. Volgosku i Opatici ostat će dosljedni svome ljepom glasu, što ga uživaju u historiji našeg proporođa i poč e istom svi na biralište. Onda glasu muževima, kojih im nisi preporučuju.

I druga se stranka sprema. U nedelju držat će u Opatici izborni sastanak, na kome da će govoriti njihov kandidat Mrak iz Pazina. Za taj dan, eujemo dozi, če onamo mnogi fašisti, da uvjelicu slavu svojga kandidata.

Na Riva se stampa, a u Opatici izlazi listić «Sentinella adriatica». Ta «Sentinella» nas ne voli — napročit. Najviše joj smrdi naš jezik. To jest — barem do sada smrdio, i to jako; o njemu nije hitela ni da čuje. Lingua de villani!

Nego sada, rek bi, da stvar okreće malo na bolje. U ovom broju od 23. marta donijela je ta «Sentinella» i nekoliko hrvatski napisanih redaka. Mi smo se svi križali od čuda i više smo gledali i pzdрили u te novine, kao da ne vjerujemo svojim vlastitim očima. Ali na naše vjelo iznadenje mi smo imali sreću, da predi našim, ove hrvatski napisane riječi.

Izbornici za dati glasu Narodnoj Stranci, i j. Vleđinij Stranci od Benita Mussolini i Narodnoj Stranci Fašista, treba crtati crnom olovkom sliku znaka Fašista, narisan na glasovnici.

Nego sada, rek bi, da stvar okreće malo na bolje. U ovom broju od 23. marta donijela je ta «Sentinella» i nekoliko hrvatski napisanih redaka. Mi smo se svi križali od čuda i više smo gledali i pzdрили u te novine, kao da ne vjerujemo svojim vlastitim očima. Ali na naše vjelo iznadenje mi smo imali sreću, da predi našim, ove hrvatski napisane riječi.

Izbornici za dati glasu Narodnoj Stranci, i j. Vleđinij Stranci od Benita Mussolini i Narodnoj Stranci Fašista, treba crtati crnom olovkom sliku znaka Fašista, narisan na glasovnici.

Sentinella pellegrina. Čuo i poslil mi srce. Ricantando ogni otti stormi. Quella filabile canzone. Dimmi pace in tua favella, Pellegrina «Sentinella»...

Domaće novosti

POZOR IZBORNICI!

Sporazuumom između naših političkih organizacija je zaključeno, da se preferenčni glasovi daju kandidatima 1, 2, 3. Tko drukčije agitira, to je smutljivac i lojop. Koji želi imati razdor u našu selu. Za vas ljudi, ho nagovarao da odate preferenčne glasove drugije nego 1, 2, 3, loga poljerajete od sebe kao smutljivca i lopova.

Za vrijeme izbora i pred izbornima vladajte se dostojno i mirno. Ne davajte poga nikakvim zlim posljedicama. Mirnoća i razboritost nek bude posvuda!

NE ZAPORAVITE DONJETI SA SOBOM LEGITIMACIJE!

U KABINI NEKA VAM PRVO DIJELO BUDE, DA PRIKRIZITE OLOVKOM NASU LIPOVU GRANCICU. TKO ZNA PISATI, NEKA ZATIM NAPISE NA JEDNOM RETKU BROJ 1. NA DRUGOM BROJ 2. A NA TREĆEM BROJ 3. BARIJE NEGO LI ZALJEPIŠTE GLASOVNICU U KABINI, PAZITE, DA ONAJ REPIĆ S BROJEM OSTANE VANI!

Svi naši na izbore! Nedjelja, 6. aprila, neka bude naš narodni blagdan — dan naše snage.

Politički pregled

Nova vlada u Jugoslaviji.

Poslije pada Pašičevog ministarstva povjetilo je vladar sastave nove vlade ponovno je Pašićev demokratska stranke, koja je bila sa Ljubom Davidovićem na čelu pristupila opozicionom bloku. Istupio je Pribičević te se sa svojim grupom služio radikalcima obrazlažući, da se je demokratska stranka izmislila svojem programu time, što se služila sa strankama, koje su proti vidovdanskome ustavu. Sa Pribičevićem su istupili Valerijan Pribičević, dr. Lukinčić, Venceslav Wilder, dr. Grisiogono, Križman, Kalomer, Joca Trifunović, dr. Svetoslav Popović, dr. Srgjan Budisavljević, Dušan Bosković, Kosta Tomljenović, Aziz, Anastazijević i Trubičević. Demokratski sastav ove ministarske postelje: ministarstvo nastave (Pribičević), ministarstvo pravde (Grisogono), ministarstvo trgovine (Križman) i ministarstvo prometa (Popović). Ostaia ministarstva ostaju nepromjenjena.

U vladinju stranki bi bilo prema tome 108 radikala, 17 vrbanih radikalaca, 1 srodnički nacionalista, 1 Rumunjac, 6 naksedončkih Turaka i 2 Radicevaca; u opoziciji 35 demokrata, 18 muslimana, 25 slovenačkih clerikalaca, 20 Radicevaca, 11 zemljoradnika, 8 Ničimacaa, 8 Turaka i 1 hrvatski nacionalista. Verifikacija novoprijavljenih Radicevaca obaviti će se tekar poslije prihvaćena budžeta i finansijskog zakona.

Svega po malo

Svadbа ženskog diplomate.

U ponedjeljak obavljena je u Londonu na veliki svečanosti svadbena jednina prvog ženskog modernog diplomate gđice Stanojević, bivše sekretarice bugarskoga tamošnjega poslanstva sa Sir Aleksandrom Kap Mitrom. Gđjica Stanojević kako je poznato, sudjelovala je također kod konferencije u Lausanne kao glavna tajnica pokolnjoga Stamboljskoga Narodskog, nakon svadbene seljebe su novinari sretnu mladu, te je pitali kako je to baš da se ona, Bugarkinja udaje za Škota, i da li se to ima shvatiti kao njezin naročiti znak simpatija za Britaniju. Ona je odvrnila: «Svaka, ki i uvjeravan vas, ne bih se nikada udala ni za kojega pripadnika strane narodnosti — ak već ne za Bugarina a ono jedino za Škota iz Engleza.

Atentat ludjaka na aeroplan.

U Pariza javljaju, da je tamo jedan vojnik zrakoplovnice čete ispalio pred tri dana u jutro nekoliko hitaca iz revolvera na veliki putnički aeroplan tipa Goliath, u čušu, kad je krenuo na svoje običajno putovanje u London. Na sreću ranjen nije nitko. Vojnik je smjestu upaden i koliko se je dosad razabralo iz istrage, rabi s etu o činu jednoga ludjaka.

Velike pripreme za Rimući konzistoriji.

Već sada su u toku u Rimu velike pripreme za veliki konzistoriji, koji će se održavati u Vatikanku narednih dana. Neki su predviđali, da biskupi već su stigli u Rim. Ovo će biti prvi puta, da će se konzistoriji održavati javno i to u bazilici Sv. Petra. Uslijed toga već sada dolazi u Rim veliki broj stranaca, koji bi željebi prisustvovati konzistoriji. Medjutim saznaje se, da će Vatikank dopustiti pristup samo za 4000 ljudi, koji će dobiti posebne pozivnice.

DAROVI.

Čresko posujnjica za Dječku Maticu Lira 50. Da počasti uspomenu Janke Wilfanove daruju dr. Ulrike Stanger Lir 50 za Skolsko društvo.

Mjesto čvjećica na grob Janke Wilfanove daruju za Dječku Maticu: Dr. Mirko Vratović Lir 25, Ivan Stari Lir 25, Ante Ivesa Lir 25 i Željko Grznin Lir 5.

Odgovorni urednik: IVAN MARIJA MICHELUZZI
Izdavač: IVAN STARI.
Tisat: TISKARA "JEDINOST" U TRSTU

ZAHVALA.

Potrt nenadoknadivom nesrećom, koja me zadisila, lijepim smrti moje nezabrojavljive supruge

Jurković Ane rođ. Vlahović

potpisani kima, koji su mihi pokojnicu ispraviti do zadnjeg počinka, izriče ovime najsrdačnijim zahvalu. Osobita hvala neizmjernim bližnjim rođiacima, koji su u bolesti pokojnice njegovali, a mene tišili, zatim Puncanecima, Fuškulircima, Mongeljancima i svim ostalim, koji ne žaleć truda ni troškova vremena lijedese iskazati mihi pokojnici zadnju počast.

Bož svima platio!

ELSKULIN. dne 20. marta 1924.

Južna-Anton Jurković.